

1889 20/2 18: 3. Beh. af F. t. midlert. L. om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter f. 1918—19. 1890

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Eftergivelse m. v. af Kommuneskatter for Skatteaaret 1917—18.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1866).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Oluf Jensen: Da dette Lovforslag fastsætter et helt nyt Princip, nemlig Eftergivelse af saavel personlige Skatter som Ejendomsskatter uden Andragende, og da det ikke er rent midlertidig for dette Kvartal, men den højtærede Minister i Aftes bebødede, at hvis Forholdene blev ligesom nu til næste Aar, kunde man vente et lignende Forslag, vil jeg foreslaa mine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 24 Stemmer mod 14.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 142 af 10. Maj 1915 om Valg til Rigsdagen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4359; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1883).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Piper): I Henhold til de Bemærkninger, hvormed jeg indbragte Lovforslaget i sidste Møde, skal jeg tillade mig at anbefale det til hurtig Fremme.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1649; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3019).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Ved første Behandling af dette Lovforslag tillod jeg mig at sige, at jeg personlig havde Sympati for mange af de Ændringer, der var foreslaaede i det andet høje Ting, men at den Form, hvori Lovforslaget tidligere er vedtaget i dette Ting, hvilede paa et Kompromis, og at man derfor ikke uden videre kunde opgive Dele af dette Kompromis, navnlig ikke opgive Bestemmelser, som er trufne til Gunst for de næringsdrivende, naar man ikke havde Vished for, at de paagældende næringsdrivende Klasser var villige til at opgive de paagældende Bestemmelser. Efter den Forhandling, som har fundet Sted i Udvalget, har det vist sig, at man fra de næringsdrivende og deres Repræsentanters Side har kunnet frafalde de Bestemmelser, jeg særlig sigtede til, og Udvalget har derfor kunnet enes om at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, som det har faaet i det høje Folketing, blot med to Modifikationer. Den ene vedrører Lovforslagets § 12 angaaende Tilgift. Her i dette høje Ting var Grænsen mellem den tilladte og den „forbudte Tilgift“ truffet saaledes, at Tilgift skulde være tilladt, naar det, der gaves i Tilgift, var af forholdsvis underordnet Værdi. Efter Folketingets Affattelse skulde Forholdet være det, at Tilgiften for at være tilladt skulde være af rent underordnet Værdi. Jeg har ment, at man kunde komme udenom Vanskelighederne ved at lade begge disse to Tillægsudtryk falde og blive staaende ved „underordnet Værdi“.